

הַלְכַתָּא לְמִשְׁיחָא בְּדֵף הַיּוֹמִי

מסכת יומא

תוכן

- א. מצוה ... ולהתודות ... ולא התודה כשר 1.....
- ב. פר מעכב את השעיר ושעיר אין מעכב את הפר ... דברים הנעשין בבגדי לבן בחוץ לא מעכבי 1.....
- ג. ושמע מינה הגרלה מעכבא הנחה לא מעכבא 1.....
- א. הגורל עושה חטאת ואין השם עושה חטאת 2.....

דף מ.

א. מצוה ... ולהתודות ... ולא התודה כשר

י"א¹ שאין אמירת הודוי מעכבת את סדר עבודת יום כפורים. וי"א² משעכב. והעיקר כדעה ראשונה³.

ב. פר מעכב את השעיר ושעיר אין מעכב את הפר ... דברים הנעשין בבגדי לבן בחוץ לא מעכבי

יבואר להלן דף ס. בעזחי"ת

דף מ:

ג. ושמע מינה הגרלה מעכבא הנחה לא מעכבא

מצוה לתת את הגורלות על השעירים לאחר שהגריל, ואם לא נתן⁴ רק שהעלה וידע איזהו עלה בימינו ואיזו בשמאלו לא עיכב אלא שחיסר מצוה, שההנחה מצוה שאינה מעכבת, וההגרלה מעכבת אף על פי שאינה עבודה⁵, לפיכך ההנחה כשירה בזר, והעליית הגורלות מן הקלפי פסולה בזר⁶.

¹ גירסת תפארת שמואל מסכת יומא הלכות סדר עבודת יום הכיפורים או"ק ד דהלכה כר' יהודה נגד ר"ש.

² מאירי בסוגיין

³ לקומי הלכות יד:

⁴ רמב"ם הלכות עבודת יום הכיפורים פרק ג הלכה ג

⁵ דההגרלה הוא עוד קודם שהוקבע ונתקדש השעיר לשם, לכן לא תוכל להתחשב מעבודות הקרבנות, שהרי אינה אלא כעין הקדש, ועד שהוקדש אין שם עבודה עליו, ואעפ"כ הואיל ומעכבת פסולה בזר. אבהא"ז שם

⁶ ואינו כשחיטת פרו שכשרה בזר דהתם לאו עבודה כלל שנוהגת בחולין או בנשים ועבדים וכו' וכדפירשו שם התוס' ז"ל מה שאין כן בהגרלה דלא קרי לה שאינה עבודה אלא משום דאיכא מ"ד דכשרה בסגן וכדכתב רש"י ז"ל בפרק מרף בקלפי. לח"מ שם ובאבהא"ז כתב סברא אחרת דשחיטה שאני דאיכא גוה"כ דמקבלה

הַנִּכְתָּא לְמִשְׁיחָא בְּדִף הַיּוֹמִי

מִסַּכְתָּ יוֹמָא

א. הַגּוֹרֵל עוֹשֶׂה חֲטָאתָ וְאֵין הַשֵּׁם עוֹשֶׂה חֲטָאתָ

הַגּוֹרֵל עוֹשֶׂה חֲטָאתָ וְלֹא הַשֵּׁם עוֹשֶׂהוּ חֲטָאתָ, לְפִיכֵךְ קָרָא לְשַׁעֲרִים שֵׁם אֲפִילוּ בִשְׁעַת לְקִיחַת אוֹ עֲמֻדָתָם, לֹלֵא הַגְרִלָּה, כְּגוֹן שֶׁאָמַר עַל הָאֶחָד לֵה' חֲטָאתָ וְלִשְׁנֵי לַעֲזָאזֵל לֹא קִדְּשׁוּ וּמַעֲכָב אֶת הָעֲבוּדָה⁷. וּמִ"כ עַל אֶפֶס שֶׁהַגְרִיךְ צָרִיךְ לְקַרְוָא וּלְזַמֵּר לֵה' חֲטָאתָ⁸.

וְאֵילֶךְ מִצּוֹת כְּהוֹנָה, אֵךְ הַגְרִלָּה כֹּאן הוּא דִין מִיּוֹחַד שֶׁקִּבְעָה הַתּוֹרָה מַעֲשֶׂה הַהַגְרִלָּה שֶׁעַל יְדֵי הַהַגְרִלָּה יוֹקֵבֶעַ אִיזוּה מִן הַשַּׁעֲרִים לְשֵׁם וְאִיזוּה לַעֲזָאזֵל, וְכִיּוֹן דְּאִיכָא קָרָא דְשִׁנָּה עֲלִיו הַכְּתוּב לַעֲכָב, א"כ זֶהוּ דִין מִיּוֹחַד מַעֲבוּדָת יוֹה"כ דְּצָרִיךְ הַגְרִלָּה וּמַעֲכָבָא, לְכֵן אֲמַרִּינֵן דְּצָרִיכָה כְּהֵן, וְלֹא מִשּׁוֹם גִּדְרַת עֲבוּדָת הַקֶּרֶבֶן דְּבִזְזָה וּבִזְזָה מִקְבֵּלָה וְאֵילֶךְ מִצּוֹת כְּהוֹנָה, אֲלֵא מִשּׁוֹם עֲבוּדָת יוֹה"כ לְהַכְשִׁיר הַשַּׁעֲרִים שִׁיּוֹקֵבֶעוּ מִי לְשֵׁם וּמִי לַעֲזָאזֵל.

⁷ לְקוּמֵי הַלְבוֹת יֵד:

⁸ תו"י בְּסוּגִינָא עֲמוּד ב' ד"ה וְאֵין הַשֵּׁם